

KOLUMNI

Matti Salonen, Tampereella 20.1.2009

Venäjällä parhaat sääennustajat

Voin vain hämmästellä venäläisten sääitieteilijöiden erinomaisuutta. Kuten jo kolme vuotta sitten, venäläiset sääennustajat onnistuivat jälleen ennustamaan täysin nappiin pakkasrintaman osumisen Keski-Eurooppaan. Vielä hyvän sään aikana, pari viikkoa etukäteen, venäläiset yhtäkkiä huomasivat Ukrainan maksaneen liian vähän ostamastaan maakaasusta. Nuo pari viikkoa riittivät sopivasti siihen, että hintakiista Ukrainan kanssa ehdittiin julkaista ja riitauttaa. Samaan aikaan Venäjä aloitti Euroopan maiden uhkailun kaasuhanojen sulkemisella. Ennusteen mukaisesti oli Euroopan vallannut yli 20 asteen pakkasaalto. Miten venäläiset taas tiesivätkin, että oli sopiva aika vääntää kaasuhanat kiinni.

Merkillistä, että Eurooppa ei vaan opi. Jo Napoleonin ja Hitlerin armeijat olisivat voineet opettaa eurooppalaisille, että Venäjällä on ylivoimainen liittolainen. Siperiasta saapuvassa talvessa on sellaista alkuvoimaa, että Länsi-Eurooppa joutui tekemään periaatepäätöksen pyrkiä kiireesti vähentämään riippuvuutta venäläisestä maakaasusta. Löytyyhän kaasua myös Pohjanmeren englantilaisilta ja norjalaisiltakin kaasukentiltä. Hinta tosin on merkittävästi korkeampi. ”Halvan” venäläisen maakaasun lopullinen hinta selviää vasta, kun saadaan tietää miten kalliiksi kaasun poliittiset kylkiäiset tulevat. Kuin kohtaloo uhmaten ollaan Suomenlahden kautta suunnittelemassa uutta kaasuputkea Saksaan. Saksan entinen liittokansleri Gerhard Schröder ja meidän Paavo Lipposemme on onnistuttu houkuttelemaan Itämeren kaasuputkihankkeen myyntimieheksi. Kumpakaan herraa ei ole viime aikoina juuri julkisuudessa näkynyt. Venäläiset taisivat kertoa heillekin vasta työsopimusten allekirjoitusten jälkeen, miten kitkerään kaasuun nämä tunnetut kaupparmiehet ovat itsensä sotkeneet. Tuskin on kummallekaan Nobeleita tulossa.

Suomen ja Venäjän välinen katkera puutullikiista pääsi myös happanemaan käsiin. Suomalainen metsäteollisuus ajautui laaman, eikä enää tarvitse entisiä määriä tuontipuuta. Venäjän on vaikea ajaa omaa WTO-jäsenyyttään puutullikiristyksellä, jos Suomi nyt saakin kotimaasta tarvitsemansa puuraaka-aineen. Venäläisille jäivät vielä valttikorteiksi hihaan öljy ja kaasu. Tähän peliin pitää mitä pikimmin vastata energiaomavaraisuudella. Kotimaisten lämmönlähteiden lisäksi Suomen turvana on mm. vahvistuva ydinvoimaenergia, jolla voimme turvata yhteiskuntamme toimintavarmuuden.

Suomen nykyisen hallituksen tavoite venäläisen öljy- ja maakaasuriippuvuuden vähentämiseksi on oikea ja kaikin tavoin kannatettava. Maamme energian saanti pitää

varmistaa päivänvalon kestäväillä kauppasopimuksilla. Itsenäiselle valtiolle on kohtalokasta olla tilanteessa, jossa toinen valtio voi sammuttaa Suomesta valot ja lämmöt jonkun erimielisyyden seurauksena. Teknisesti tempu onnistuisi aivan yhtä helposti, kuin Ukrainassakin. Lamasta huolimatta Suomi on toistaiseksi pystynyt maksamaan energialaskunsa Venäjälle. Onneksi tasaisen varmat valuuttatulot Suomesta ovat Venäjänkin taloudelle ensiarvoisen tärkeitä. Tyhmintä mitä Suomessa voitaisiin tehdä, olisi unohtaa, että öljy- ja kaasuhanat ovat Venäjän puolella!